

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/96/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111237079
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8111237079.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu HOLZ-PRODUKT, s.r.o., IČO: 36 478 377, Ruská Nová Ves 244, právne zast. JUDr. Slavomírom Dubjelom, advokátom, Štefánikova 26, Košice proti žalovaným v 1. rade Ing. X. Q., G. X, B. B. a žalovanému v 2. rade JUDr. Svätoslavovi Mruškovičovi - súdny exekútor, Konštantínova 13, Prešov, v konaní o vylúčenie vecí z exekúcie, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 13C 286/2011-11 zo dňa 20.1.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že ukladá žalovanému v 1. rade podať návrh súdному exekútorovi JUDr. Svätoslavovi Mruškovičovi, aby dočasne vykonával exekúciu pod č. EX 1426/2011 predajom vecí s výnimkou vecí uvedených v upovedomení o vykonaní súpisu hnuiteľných vecí 27.12.2011 vedených pod poradovým číslom 1 „Pásová píla MEBOR, typ HTZ 1000, rok výroby 2007 (1 ks)“, pod poradovým číslom 2 „Pílové výmenné lišty (26 ks)“, pod poradovým číslom 3 „Brúska MEBOR, typ BA, séria 439 (1 ks)“ do právoplatného skončenia vecí vedenej na Okresnom súde Prešov č.k. 13C 286/2011.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým uznesením zakázal žalovanému v 2. rade JUDr. Svätoslavovi Mruškovičovi - súdному exekútorovi predať na dražbe alebo iným spôsobom speňažiť hnuiteľné veci uvedené v Upovedomení o vykonaní súpisu hnuiteľných vecí zo dňa 07.12.2011 sp. zn. EX 1426/2011-25, zapísané do súpisu hnuiteľných vecí

- pod poradovým číslom 1 „Pásová píla MEBOR, typ HTZ 1000, rok výroby 2007“ (1 ks),
- pod poradovým číslom 2 „Pílové výmenné lišty“ (26 ks),
- pod poradovým číslom 3 „Brúska MEBOR, typ BA, séria 439 (1ks) (ďalej len „predmetné veci“),

v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 3Er/2549/2011 a na Exekútorskom úrade Prešov, súdnym exekútorom JUDr. Svätoslav Mruškovič - súdny exekútor, Konštantínova 13, 080 01 Prešov, sp. zn.: Ex 1426/2011, v prospech oprávneného Ing. X. Q., G. X, XXX XX B. B. a v neprospech povinného DREVOEX, s.r.o., so sídlom Kendice 146, 082 01 Kendice, IČO: 36 678 937.

Prvostupňový súd uznesenie odôvodnil tým, že (cit.):

„V danom prípade citovanými dôkazmi bolo osvedčené právo žalobcu. Z predloženého protokolu o riadnom ukončení leasingovej zmluvy vyplýva, že vlastnícke právo k predmetom uvedených v žalobe má žalobca, že toto vlastnícke právo nadobudol dňa 31.03.2011 od leasingovej spoločnosti. Vo vyjadrení spoločnosti VEKON, s.r.o., ktoré bolo doručené súdu dňa 28.10.2010 vo veci 19 Cb 123/2010 (teda pred dátumom nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcu), sa uvádza, že konatelia spoločnosti DREVOEX, s.r.o., ubezpečovali konateľa spoločnosti VEKON, že táto píla je ich vlastníctvom a že ju odkúpili od žalobcu. Takáto právna argumentácia je vylúčená, pretože žalobca nemohol previesť na niekoho iného

to, čo sám nevlastnil. Pokiaľ by k snahe o takýto právny úkon aj prišlo, jednalo by sa o neplatný právny úkon, pretože plnenie z takéhoto právneho úkonu by bolo nemožné. Z uvedeného vyplýva, že vlastníkom predmetných hnuteľných vecí je žalobca. Žalovaný neuvádza žiadny iný právny úkon, na základe ktorého by žalobca na iného previedol vlastnícke právo k predmetným hnuteľným veciam, ktoré nadobudol 31.03.2011.

V konaní bola osvedčená aj potreba predbežnej úpravy. Z predloženého súpisu vyplýva, že veci patriace žalobcovi boli spísané v exekučnom konaní proti povinnému DREVOEX, s.r.o., ktorý nie je ich vlastníkom a reálne teda hrozí, že tieto veci budú v dražbe predané, čím by žalobca stratil svoje vlastnícke právo bez možnosti nápravy tohto stavu. Navrátenie do pôvodného stavu je v exekučnom konaní totiž vylúčené.

Žalovaný v 2. rade JUDr. Svätoslav Mruškovič nie je pasívne legitimovaným subjektom v konaní o vylúčenie vecí z exekúcie. Pasívne legitimovaným subjektom je podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený (teda žalovaný v 1. rade). Aj napriek tomu súd nariadil predbežné opatrenie a uložil povinnosť súdnemu exekútorovi, pretože súdny exekútor je účastníkom konania v tejto veci. Aj keby účastníkom konania nebol, mohol by mu súd túto povinnosť uložiť v súlade s § 76 ods. 2, pretože od súdneho exekútora takúto povinnosť možno spravodlivo žiadať. Súdny exekútor je zákonom splnomocnenou osobou na vykonávanie exekúcie, pričom Exekučný poriadok predpokladá aj situáciu, že súdny exekútor spíše vecí, ktoré nie sú vlastníctvom povinného a pri ktorých sa oprávnená osoba bude musieť svojich práv domáhať na súde. Aby bola takáto ochrana tejto oprávnenej osoby efektívna, musí existovať aj možnosť vydania predbežného opatrenia.

O trovách konania súd rozhodne v rozhodnutí vo veci samej.“

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný v 1. rade. Mal za to, že žalobca nemôže preukázať, že je vlastníkom píly, ak nemá doklad, v ktorých je uvedené výrobné číslo. Nie je namieste preto ani vydanie predbežného opatrenia, pretože len tá skutočnosť, že žalobca sa domáha vydania presne nešpecifikovanej píly zn. MEBOR z roku 2007, nie je tou okolnosťou, ktorá nevyhnutne vyžaduje dočasnú úpravu pomerov účastníkov. Spoločnosť DREVOEX, s.r.o. mohla a nemusela takúto pílu požičať od žalobcu, resp. mohla mať pílu požičanú od žalobcu, ale tá nemusela byť totožná s pílou, ktorá sa nachádzala v prevádzke spoločnosti VEKON, s.r.o. Vydanie predbežného opatrenia považoval za predčasné bez špecifikácie vecí, vylúčenia ktorých z exekúcie sa domáha. Nemal vedomosť, prečo sa žalobca domáha vydania 26 ks pílových výmenných líšt, keď zo zmluvy o výpožičke bolo zapožičaných iba 8 ks týchto líšt. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietne.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil.

Odvolací súd preskúmal uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad upravených v § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) a dospel k záveru, že dočasná ochrana predbežným opatrením podľa druhej časti O.s.p. nie je vylúčená ani v konaní o vylúčenie vecí z exekúcie a ochranu podľa tohto inštitútu je dôvodné v predmetnej veci aj poskytnúť.

Ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz (§ 102 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd sa predovšetkým nestotožňuje s názorom prvostupňového súdu o legitímnosti predbežného opatrenia voči súdnemu exekútorovi. Súdny exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonanie núteného výkonu súdneho rozhodnutia a iných rozhodnutí (§ 2 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku (ďalej len „EP“). Ak exekútor má poverenie súdu, má sa v intenciách zákona postarať o vykonanie exekúcie. Súd nie je oprávnený uložiť povinnosť predbežným opatrením exekučnému súdu. To isté platí aj voči exekútorovi ako zložke takéhoto verejnoprávneho procesu.

Iná vec je dočasná ochrana predbežným opatrením v konaní o vylúčenie vecí voči oprávnenému ako pasívne legitimovanej osobe (§ 55 EP). Nepochybné je odklad exekúcie jedným z prostriedkov dočasnej

ochrany v exekučnom konaní. Princiálne však nemožno vylúčiť v konaní o vylúčení veci z exekúcie ani dočasnú ochranu vlastníckeho práva predbežným opatrením podľa tretej časti Občianskeho súdneho poriadku. A ak sa žalobca ako vlastník spísaných vecí v exekúcii domáha takejto dočasnej ochrany, treba mu ju poskytnúť a predísť tak porušeniu jedného zo základných práv. Najmä ak dôsledky straty vlastníctva spojené s nemožnosťou navrátenia do predošlého stavu v exekúcii sú neprimerané voči dočasnému nevykonávaniu exekúcie. Nepochybne je právo na vymoženie súdom priznaného plnenia súčasťou práva na súdnu ochranu (čl. 46 ústavy), ale za stavu, že od zásahu do iného základného práva (vlastníckeho práva) delí jednotlivé základné práva iba dočasné nevykonávanie exekúcie predajom sporných vecí, je treba uprednostniť ochranu vlastníka. Predmetom vlastníckeho práva môžu byť pre vlastníka veci nevyčísliteľnej hodnoty, ktoré však pre iné osoby nemusia mať významnú alebo dokonca žiadnu hodnotu, napr. rodinné pamiatky. Exekúcia prerušila plynutie času a preto niet rozumného dôvodu nevyčakať do skončenia sporu, či tretia osoba uplatňuje vylúčenie veci z exekúcie dôvodne. Preto sa odvolací súd zásadne nestotožňuje s prípadným názorom, že adekvátnu ochranu poskytuje výťažok z predaja vecí, na ktorého vyplatenie si môže vlastník veci uplatniť nárok, ak uspeje v konaní o vylúčenie veci. Navyiac niet žiadnej logiky vo vykonávaní exekúcie, ktorej výťažok nemožno použiť pre oprávneného.

Odvolací súd zásadne pripúšťa dočasnú ochranu predbežným opatrením aj v konaní o vylúčení veci z exekúcie a ak sa má takáto ochrana poskytnúť, jediným logickým spôsobom je opatrenie proti oprávnenému a len v rámci možností, ktoré mu zákon priznáva.

Podľa § 116 ods. 1 EP exekúcia sa môže vykonať aj podľa návrhu oprávneného s výslovným určením vecí, ktoré sa majú predat'.

Textuálnym výkladom ustanovenia § 116 EP by sa mohlo zdať, že uvedené ustanovenie je len o práve oprávneného zamerať (navrhnuť) exekúciu na ním označené veci. Zákonite sa však natíska otázka významu tohto ustanovenia, keďže exekútor sám určí spôsob vykonania exekúcie bez ohľadu na to, či oprávnený podá návrh podľa § 116 ods. 1 EP.

Exekútor má síce pomerne silné postavenie pri výbere spôsobu vykonania exekúcie ale nie absolútne (porov. § 134 ods. 1, § 172 ods. 3 EP). Spôsob vykonania exekúcie určí exekútor, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 64 EP). Výzvu exekútora pre oprávneného čo do spôsobu vykonania exekúcie tiež zákon priamo predpokladá (§ 54 ods. 1 EP).

Napriek teda silnému postaveniu exekútora je tu oprávnený, ktorý môže ovplyvniť vývoj exekúcie, dokonca ju môže navrhnuť zastaviť (§ 57 ods. 1 písm. c/ EP). Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou. Prejav vôle oprávneného je súdny exekútor povinný rešpektovať (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Cdo 53/01). Teda nie exekútor ale oprávnený je pánom dominus exekúcie a ktorý rozhoduje o tom, či bude exekúcia ďalej prebiehať a tiež môže v zákonom stanovených prípadoch svojím návrhom ovplyvniť predmet exekúcie. Zákon pritom počíta s nekonštruktívnymi návrhmi oprávneného a Exekučný poriadok v tejto súvislosti priznáva exekútorovi prostriedky ochrany (preddavok, trovy a pod.).

Ak preto zákon predpokladá návrh oprávneného, aby sa exekúcia zamerala na určité veci (§ 116 ods. 1 EP), je tento zákonom predpokladaný návrh nielen o nejakom obsolentnom predkladaní návrhu exekútorovi, ale predovšetkým aj o zodpovednosti a významných možnostiach ovplyvniť exekúciu tak, aby bola primeraná. Uvedené ustanovenie predpokladá označenie vecí, ktoré by mali byť postihnuté priamym výkonom exekúcie. Ak sa tak dajú určiť veci, ktoré majú byť zexekúované, je zároveň logicky možné označiť ostatné veci, na ktoré priamy výkon exekúcie nemá dopadať. A contrario sú to všetky ostatné veci, ako uvedené v návrhu podľa § 116 ods. 1 O.s.p. Tak sa dajú v návrhu podľa § 116 ods. 1 O.s.p. vymedziť akékoľvek veci, ktorých sa exekúcia nemá dotýkať (arg. „s výnimkou“).

Ak teda zákon pripúšťa právo oprávneného podať návrh na sústredenie priameho výkonu exekúcie na konkrétne veci, môže byť takáto aktivita oprávneného významná aj na účely predbežného opatrenia. Indikatívny výpočet možných predbežných opatrení v § 76 ods. 1 O.s.p. nevyklučuje predbežné opatrenie, ktorého pretavením je návrh adresovaný exekútorovi podľa § 116 ods. 1 EP. Inými slovami to, čo môže oprávnený predložiť ako návrh, mu možno uložiť predbežným opatrením ako povinnosť. Rozhodujúce je, že zákon s takýmto vstupom oprávneného do procesu exekúcie počíta.

Odvolačný súd preto nevidí žiadny dôvod na to, aby sa oprávnenému v záujme ochrany základného práva žalobcu neuložila povinnosť dočasne sústrediť priamy výkon exekúcie na všetky veci s výnimkou sporných vecí, ktoré sú predmetom konania o vylúčenie z exekúcie.

Podľa § 61a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku (ďalej len „EP“) exekúciou nemožno postihnúť majetok alebo práva, ktoré podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov nepodliehajú exekúcii alebo sú z exekúcie vylúčené, alebo na ktoré je exekúcia neprípustná. Za takéto veci je treba považovať aj veci, ktoré sú predmetom predbežného opatrenia súdu ukladajúceho oprávnenému, aby ich návrhom podľa § 116 ods. 1 EP dočasne vylúčil z priameho výkonu exekúcie.

Podľa čl. 1 Protokol k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré stanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 79 ods. 1 nevyžaduje, aby žalobca po stránke formálnej do najmenších podrobností formuloval návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia. Z jeho doslovného znenia je zrejmé, že za postačujúce považuje, ak žalobca v žalobe vyjadrí podstatu (zmysel) toho, čoho sa v konaní na základe opísaného skutkového stavu domáha. Petit žaloby, tak ako žalobca formuluje v podanej žalobe alebo neskôr v priebehu konania, je súd povinný posudzovať čisto z hľadiska obsahového (t.j. či je v žalobe dostatočne presne, určito a zrozumiteľne vyjadrené, čo žalobca žiada). Súd do výroku svojho rozhodnutia nemusí prevziať doslovne žalobcom naformulovaný petit žaloby, môže v ňom vykonať také zásahy, ktoré zachovávajú podstatu petitu a nemenia jeho zmysel (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 219/2007 zo dňa 30.7.2008).

Pod potrebou dočasnej úpravy účastníkov treba rozumieť stav vzťahov účastníkov, ktorý neznesie odklad. Aj vtedy, ak sú inak splnené formálne predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov alebo tretích osôb.

Z dočasného charakteru predbežných opatrení vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 218/2000).

V súvislosti s odvolacími námietkami odvolací súd pripomína, že pri nariaďovaní samotného predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie predbežného opatrenia má dočasný (predbežný charakter). Z toho dôvodu nie je síce potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom predbežného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010). Odvolací súd nemal možnosť zrušiť uznesenie a podmienky na jeho potvrdenie neboli dané.

V predmetnej veci je zrejmé, že žalobca ako tretia osoba spochybňuje vlastnícke právo k veciam povinného v exekúcii vedenej na návrh žalovaného v 1. rade. Nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy osvedčil tým, že predmetné veci boli zaradené do súpisu hnutelných vecí vo vlastníctve povinného, čím hrozí, že dôjde k ich predaju na dražbe v zmysle ust. § 125 EP. Z obsahu spisu je nepochybné, že žalovaný v 2. rade ako súdny exekútor spísal predmetné veci do súpisu hnutelných vecí v rámci exekučného konania.

Súdy pri nariaďovaní predbežného opatrenia musia vziať na zreteľ fakticitu javu, proporionalitu následku a príčiny jeho vzniku. Ďalej je potrebné zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv účastníkov konania (nález

Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 18.6.2002 sp. zn. IV. ÚS 89/02, Sbíрка nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 27, nález č. 97).

Vychádzajúc z podporného pôsobenia čl. 1 Protokol k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ust. § 61 EP sa javí nariadenie predbežného opatrenia za dôvodné.

V zmysle ust. § 116 ods. 1 EP sa exekúcia môže vykonať aj podľa návrhu oprávneného s výslovným určením vecí, ktoré sa majú predať. Vzhľadom na dispozičný princíp je právom oprávneného výslovným prejavom vôle dočasne zamedziť exekúciu predajom predmetných vecí, ktorých vylúčenia z exekúcie sa žalobca podanou žalobou domáha.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a na predložené dôkazy mal odvolací súd za osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy s tým, že potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania sa so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javí ako dôvodná. Prípadným predajom predmetných vecí by sa s poukazom na nemožnosť navrátenia vecí do predošlého stavu - restitutio in integrum (§ 61 EP) značne sťažilo postavenie žalobcu.

Za takejto situácie odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie (§ 220 O.s.p.).

Odvolací súd poznamenáva, že toto uznesenie má byť pre exekučný súd podnetom na odklad exekúcie aj bez návrhu (§ 56 ods. 2 EP) a keď sa exekúcia v rozsahu sporných vecí odloží, môže to mať význam na účely zrušenia tohto predbežného opatrenia podľa § 77 ods. 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd (§ 221 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 145 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.